

عنوان مقاله:

سازوکارهای ارتقای خویشن داری از منظر قرآن

محل انتشار:

طب و تربیه، دوره 31، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده‌گان:

محمود شکوهی تبار - دانشکده سلامت و دین، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران

علی سلیمی - گروه جامعه شناسی، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

نورا کمالیون - پژوهشکده حوزه و دانشگاه

اکرم حیدری - مرکز تحقیقات سلامت و دین، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران

مرتضی حیدری - دانشکده سلامت و دین، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: خویشن داری نقش مهمی در سلامت معنوی و اجتماعی ایفا می‌کند و آموزه‌های دینی ظرفیت بالایی در ارتقای خویشن داری دارند. از آجاكه خویشن داری دربردارنده مفاهیم و اجزای گوناگونی است و تقویت و ارتقای آن منوط به بهره‌گیری از سازوکارهای برخاسته از فرهنگ و ارث راهی خاص هر جامعه‌ای است. پژوهش حاضر با هدف تبیین سازوکارهای ارتقای خویشن داری از منظر قرآن انجام گردید. روش بررسی: این مطالعه بر اساس روش تحلیل محتوای کیفی و با رویکرد ترکیبی (قیاسی و استقرایی) انجام شد. در مرحله قیاسی با مراجعه به نظریات و تعاریف خویشن داری در منابع مختلف، مفاهیم محوری این موضوع شناسایی شد و در مرحله استقرایی، کلیدواژه‌های مرتبط با مفاهیم شناسایی شده در مرحله پیشین، در قرآن کریم مورد جستجو قرار گرفت و پس از مرور بر آیات و مراجعه به تفاسیر قرآن کریم، مفاهیم مرتبط بازیابی، کدگذاری و طبقه‌بندی شدند. یافته‌ها: سازوکارهای ارائه شده در قرآن کریم برای ارتقای خویشن داری در هشت مقوله کلی، ۲۱ مقوله فرعی و ۸۲ مفهوم است که بخشی از آنها همسو با نظریات موجود و موید مفاهیم مرتبط با آن بوده و برخی دیگر، سازوکارهای اختصاصی مورد اشاره در قرآن کریم می‌باشند. این سازوکارها شامل خودآگاهی، ارتقای اندیشه‌های درونی، ارتقای انگیزه‌های بیرونی، هشدار، خداگرایی و نفی خودگرایی، ایجاد و یادآوری عهد ایمانی و نمادسازی است. نتیجه گیری: با توجه به اهمیت خویشن داری در زندگی فردی و اجتماعی، توجه به آن از نظرگاه دینی به ویژه قرآن کریم، ضروری است. سازوکارهای ارائه شده می‌تواند برای افراد، موسسات تربیتی و نهادهای مرتبط با سلامت معنوی و اجتماعی مفید باشد.

کلمات کلیدی:

خویشن داری، قرآن کریم، سازوکار، تقوا، سلامت معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1692169>